

Másodszor, a felperes azt kifogásolja, hogy a Tanács a 423/2007 rendelet 15. cikkének (3) bekezdésével ellentétes módon elmulasztotta a vitatott aktusok egyedi és különleges indokainak ismertetését.

Harmadszor, a felperes azt állítja, hogy az alperes tévesen értelmezte a 423/2007/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdésének a), b) és c) pontját, mivel a felperes szerint a Tanács nem magyarázta meg, hogy a felperes rendes banki tevékenysége mennyiben bizonyítja az Irán atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységeiben való részvételt vagy az azokkal való közvetlen kapcsolatot.

A felperes ezen kívül vitatja a Törvényszék 2009. október 14-i, a 2008. június 13-i 2008/475/EK tanácsi határozat⁽⁴⁾ megsemmisítésére irányuló felperesi kérelmet elutasító ítéletének⁽⁵⁾ jogszerűségét, amely ellen a felperes fellebbezést nyújtott be a Bírósághoz⁽⁶⁾. E tekintetben arra hivatkozik, hogy a Törvényszék jogi hibát követett el amikor úgy ítélte meg, hogy jogszerű volt a 423/2007 rendeletnek és a 2008/475/EK határozatnak a tagok egyhangú szavazata helyett minősített többséggel történő elfogadása. A felperes álláspontja szerint, mivel a jelen keresettel támadott rendelet és határozat elfogadásának jogalapja a 423/2007 rendelet, a fenti érvelés alkalmazható a jelen keresetre. Így szerinte a Tanács a Szerződésben, az annak végrehajtásáról szóló jogszabályokban, valamint a 2007/140/KKBP közös álláspontban⁽⁷⁾ foglalt lényeges eljárási szabályokat sértett meg.

A felperes ezen kívül kifogásolja a Törvényszék ítéletét, amennyiben a Törvényszék úgy vélte, hogy a Tanács a 423/2007 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján önálló minősítési jogkörrel rendelkezik, és ezért irrelevánsnak ítélte az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának határozatait, amivel megsértette az arányosság elvét és a tulajdonhoz való jogot. A felperes előadja, hogy ugyanez az indokolás vonatkozik a jelen keresettel támadott rendeletre és határozatra is, mivel a Tanács nem vette figyelembe az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatait, és ezzel megsértette az arányosság elvét és a tulajdonhoz való jogot.

⁽¹⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2007. április 19-i 423/2007/EK tanácsi rendelet (HL 2007. L 103., 1. o.)

⁽²⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 423/2007/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2008. június 23-i 2008/475/EK tanácsi határozat (HL 2008., L 163., 29. o.).

⁽³⁾ HL 2009. L 303., 31. o.

⁽⁴⁾ HL 2008., L 163., 29. o.

⁽⁵⁾ A T-390/08. sz., Bank Mellé Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet (az EBHT-ban még nem tették közzé).

⁽⁶⁾ A C-548/09. P. sz., Bank Mellé Iran kontra Tanács ügy

⁽⁷⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2007. február 27-i 2007/140/KKBP tanácsi közös álláspont (HL 2007., L 61., 49. o.).

2010. február 1-jén benyújtott kereset — Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság

(T-36/10. sz. ügy)

(2010/C 100/73)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Internationaler Hilfsfonds e.V. (Rosbach, Németország)
(képviselő: H. Kaltenecker ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a Bizottság 2009. október 9-i és 2009. december 1-jei határozatát, amelyben az megtagadta a felperessel szemben a közzé nem tett dokumentumokhoz való hozzáférést;

— kötelezze az alperest az eljárás és a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Bizottság 2009. október 9-i határozatát támadja, amelyben az részben elutasította a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó ügyiratban szereplő közzé nem tett dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, valamint a Bizottság 2009. december 1-jei levelét, amelyben a Bizottság közölte a felperessel, hogy a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó ügyiratba való betekintés iránti második kérelméről nem tud határidőn belül határozatot hozni.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak nem volt joga az 1049/2001 rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének (3) és (4) bekezdése alapján megtagadni tőle a kért dokumentumokhoz való hozzáférést. E tekintetben azt is előadja, hogy nyomós közérdek fűződik a még nem hozzáférhetővé tett dokumentumok közzétételéhez.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).